

## Raspored svetih misa kroz sljedeći tjedan

<i>dan, svetac, blagdan</i>	<i>misna nakana</i>
NEDJELJA, 14. veljače <b>ŠESTA NEDJELJA KROZ GODINU</b> <i>Valentin, Zdravko</i>	8.00 Za zdravlje Marija Lukačevića 9.30 Za sve žive i pokojne župljane 11.00 Na nakanu za Doru Lukačević; † Jožefa i Stjepan Slaviček 17.00 † Mladen Franić; Na nakanu za ispit 18.30 † iz ob. Kovačev; † Ante Bilić
PONEDJELJAK, 15. veljače <i>bl. Michael Sopočko, svećenik, osnivač družbe Sestara Milosrdnoga Isusa</i>	18.30 Za zdravlje Filipa Vukovića; † Danica Kordić
UTORAK, 16. veljače <i>Julijana, Daniel</i>	18.30 † Leo Kobsa; Na nakanu za Rudolfa Zvonimira Šafranka; † Branko Lepušić; † Dragica Klepac; † Bernarda Palić; † Frane Romac; † Stjepan i Lucija Rečić
SRIJEDA, 17. veljače <b>PEPELNUĆA – ĆISTA SRIJEDA</b>	18.30 † iz ob. Milan Stude; † Jure Gagić
ČETVRTAK, 18. veljače <i>Franjo, Šimun</i>	18.30 † Kata Škegro; † Barbara i Josip Ivanec i ob.
PETAK, 19. veljače <i>Rajko, Ratko</i>	18.30 † Josip Jambrec; † Jurica Majetić; † Nevenka i Fabijan Tomičić i ob.; † Dragutin i Julijana Horvat; † Jaka i Valentin Petrović
SUBOTA, 20. veljače <i>Leon, Lav, Lea</i>	18.30 <b>SVETA MISA PREMA NEDJELJNOM OBRASCU</b>
NEDJELJA, 21. veljače <b>PRVA KORIZMENA NEDJELJA</b> <i>Petar, Natalija</i>	8.00 Na nakanu za zdravlje 9.30 Za sve žive i pokojne župljane 11.00 Na nakanu za zdravlje 17.00 18.30

Izdaje: ŽUPA SV. TEREZIJE OD DJETETA ISUSA, Miramarska 92, 10000 ZAGREB

tel. 01/ 6170 525; internetska adresa: [www.malaterezija.hr](http://www.malaterezija.hr);

e-mail: [zupa@malaterezija.hr](mailto:zupa@malaterezija.hr)

Odgovorni urednik: vlač. MARIO PAVIĆ, župnik

Uredništvo: dr. sc. Martina Kolar Billege i Gordana Jerkić, prof.

Suradnici: Damir Banić i Ivan Huzjak

Za potrebe crkve (župe), IBAN: HR2023400091110129755

Radno vrijeme župnoga ureda: od utorka do petka od 17.30 do 18.30 i od 19 do 19.30 sati



## TRNJANSKA RUŽA

Glasilo župe sv. Terezije od Djeteta Isusa  
Miramarska 92, Zagreb  
922. God XXIII. 14. veljače 2020.



### Htijenjem do očišćenja

U današnjem evandeoskom odlomku (Mk 1, 40-45) sveti Marko opisuje kako Isus liječi jednoga gubavca koji je kleknuo pred njega i zamolio da ga očisti od te opake bolesti. Zanimljiv je bio način na koji se dogodilo potom i čudo ozdravljenja, jer je Isus s ovim čovjekom izmijenio tek jednu rečenicu. Naime, čovjek je uputio svoju molbu rečenicom: Ako hoćeš, možeš me očistiti!, na što je Isus uzvratio: Hoću, budi čist! I nakon tog kratkog razgovora uslijedilo je i samo čudo koje je do te mjere izmijenilo život tom čovjeku da je počeo razglašavati ovaj događaj, usprkos izričite Isusove zabrane. Polazeći od ovog čuda vidimo kako je bila moćna Isusova riječ kojom je lječio i najopasnije i najteže bolesti. I sami zaželimo naći se u njegovoj blizini, pa vjerujem da smo ga pokoji put zamolili da učini nešto slično i nama i našima. Nisu rijetke situacije kada poželimo imati blizu sebe Isusa kao neki čarobni štapić kojim bismo rješavali svoje probleme, no to se ne događa tako automatski. A toliki se pitaju zašto ne ozdravi njih, kao što je nekada ozdravljao u svojoj rodnoj zemlji. Osim toga, moglo bi se pomisliti da je sve na neki magijski način u ruci Isusovoj, te da sve ovisi o njegovoj volji. Štoviše, kad nam se dogodi neko nepredviđeno zlo, onda čak pomislijemo da je Bog to mogao sprječiti, da je samo htio. Sve što se dogodi nepoželjnoga tako prebacimo na Božju odgovornost, kao i ono što bismo mi htjeli da se dogodi, a ono se ne mijenja. Zato je neophodno dublje ući u sam događaj i protumačiti njegovo značenje za naš bolji odnos s Gospodinom koji nikoga od nas ne zaobilazi, već stoji svima na raspolaganju. Iz opisanoga susreta i razgovora mogao bi se steći dojam da zdravlje ovog čovjeka ovisi isključivo o Isusovoj volji. Gubavac izravno govori Isusu: Ako hoćeš možeš me ozdraviti, što znači da vjeruje u Isusovu moć, te da zna da mu zdravlje u ovom slučaju, jer je riječ o neizlječivoj bolesti, može doći samo od Isusa. Vidimo, doista, da i taj čovjek ima veliku želju za ozdravljenjem. I on to hoće, ali je svjestan da njegovo htijenje nije dovoljno bez Gospodinova. S druge pak strane Gospodinovo htijenje bi bilo dovoljno bez njegova, te je dovoljno da Gospodin samo kaže: Hoću! No ni Gospodin to ne čini radi čuda kao takvoga, već kao Liječnik želi da se u bolesniku potakne ne samo volja za zdravljem, već da se u njemu razbudi takva vjera u Isusa, koja je kadra ishoditi čudo. Zato je zamolbi toga čovjeka: Ako hoćeš, možeš me očistiti!, prethodila svijest da je Isus Mesija i da je moćan učiniti takvo čudo. I dok razmišljamo tako o Isusovoj volji i moći, bilo bi loše zaključiti da, jer on može ukloniti svaku bolest i nečistoću, bolest postoji jer je Bog ne želi ukloniti od nas ljudi. Istina je, međutim, sasvim drukčija, jer i onda kad je Bog jedini kadar ukloniti je, ne znači da je bolest u svijetu zbog toga jer je Bog želi. On nije htio svijet u kojem ljudi boluju ili svijet u kojem ljudi umiru, već je za ljude predvidio zdravlje i život. No poštivao je i zakonitosti našega života, kao što je poštivao i slobodu koju nam je dao, a koji je nakon grijeha postao podložan propadljivosti i smrti, čega je pogubna guba tek jedna od naznaka. Baš zato je neophodno onda i naše prianjanje uz Boga i naše htijenje za ozdravljenjem, kao što je u ovom slučaju

učinio i gubavac. Prepoznao je da je Isus Božji Sin sposoban izlječiti ga od gube, te se nije dvoumio da izrazi svoju vjeru u njegovu moć. On nije išao od pretpostavke da u Isusu traži krivca, već spasitelja, te je zato bio i uslišan. Onaj tko je do kraja iskren prema sebi i prema Bogu, vrlo dobro zna da Bog nije krivac zla, bolesti i nesreća, već je naprotiv sve to došlo među ljude jer nisu slušali Božji glas zlorabeći darovanu slobodu. Počesto trpimo i zadesi nas bolest i određena nesreća upravo stoga što nosimo grješno ljudsko naslijede. Koliko nas samo i biološkim putem zadesi bolest i nesreća, jer zaciјelo jedni na druge utječemo kao dio istoga čovječanstva povezanoga zajedničkim životom i međusobnom odgovornošću. Tako na primjer na nas utječe i stil života koji izabiremo, pa i hrana i okoliš u kojemu živimo. Za ovoga čovjeka ne znamo kako je dobio gubu. Ne znamo tko mu ju je prenio, ali on je znao da Bog nije krivac, već se nastojao osloniti na Boga kao pomoćnika u svojoj nevolji. Stoga je on i nama danas putokaz duhovnog pristupa koji treba biti sasvim realan i jasan, pogotovo što danas možemo mnogo bolje i znanstveno pratiti nastanak i razvoj bolesti. Premda se dogodi da smo, i kad možemo vidjeti biološki put onoga što nam se događa, ipak skloni 'prebaciti' na Boga odgovornost za vlastito stanje. Pa i kad bismo se trebali zapitati jesmo li i koliko smo i sami odgovorni što kao pojedinci i društvo proizvodimo bolesne okolnosti života, mnogo nezdrave hrane i načina življenja, a htjeli bismo potom biti sasvim zdravi. A osim toga, ako ne ide sve po našemu, onda tražimo dežurnoga krivca u Bogu za sve što nije išlo onako kako smo zacrtali, premda se nismo preispitali jesmo li sami odabrali prave ciljeve i prava sredstva. Nastojmo radije u posvemašnjoj poniznosti, poput ovoga gubavca, preispitivati sebe i svoju ljudsku odgovornost za zla i nesreće koje se događaju nama i oko nas. Ali još više nastojmo otkriti pozitivnu ulogu Božju u svome životu, te dopustimo Isusu da nam najprije liječi i pročišćava dušu, što je pretpostavka i ozdravljenju cijelog bića od svake bolesti i nečistoće. Budimo iskreni, neposredni i otvoreni prema njemu, pa ćemo osjetiti njegovu spasenjsku moć i zahvat koji će nas dovesti do toga da se usredotočimo propovijedati i razglasavati Božju slavu više nego svoj zemaljski dobitak. Puni vjere zamolimo stoga Isusa da i nas očisti od svih nečistoća i svega što nam narušava zdrav život na zemlji, te se i sami raspoložimo živjeti prema njegovu glasu i volji, očišćeni i čisteći društvo u kojemu živimo.

dr. sc. Ivan Bodrožić

### Pepelnica

Korizma koja je pred nama pokorničko je vrijeme. Ne toliko u smislu zadovoljštine, da bismo mi morali dati naknadnicu za svoje grijehe (Krist je to učinio jednom za svagda!), nego je korizma vrijeme u kojem se želimo vratiti Bogu, vratiti se na svoje kršćanske korijene, otkriti ljepotu krsne milosti i Božjeg sinovstva koje smo dobili. Kako proživjeti ovu korizmu? Sam nam Isus daje upute (Mt 6, 1-6.16-18)!

### Milostinja, molitva, post

Isus nas poučava da milostinja treba biti u skrovitosti, tj. ona treba biti znak ljubavi, a ne naše želje za isticanjem. Budući da je znak ljubavi, već ćemo iznaći načina kako i kome je udijeliti, jer „ljubav je dosjetljiva“. Isusovo je obećanje izravno i nedvosmisleno: „Ti naprotiv, kada daješ milostinju – neka ti ne zna ljevica što čini desnica, da tvoja milostinja bude u skrovitosti. I Otac tvoj, koji vidi u skrovitosti, uzvratit će ti!“ Evo programa za našu korizmu! Milostinja. Važno je otkinuti od sebe i dati potrebitom, bez neke posebne buke. Dati? Što dati? Važno je, naravno, materijalno pomoći. Ali će jednako tako biti važno dati i pokloniti vrijeme, osmijeh, savjet, pažnju. Možda onima na kraju svijeta. Možda. Ali sigurno onima koji su kraj nas, a ne primjetimo koliko žđaju za našom dobrohotnom gestom. Možda tjednima

nisam poklonio ljubaznu riječ svom bračnom drugu, svome djetetu, svom roditelju, onima koji su mi „podređeni“. Milostinja čuda čini! I molitva je izraz ljubavi, ljubavi prema Bogu, izraz potrebe da osluškujemo njegov glas i tražimo njegovo lice. Ni tu ne treba biti mjesa hvastanju. „Ti naprotiv, kad moliš, uđi u svoju sobu, zatvorи vrata i pomoli se svome Ocu, koji je u skrovitosti. I Otac tvoj, koji vidi u skrovitosti, uzvratit će ti.“ Molitva. Druga Isusova preporuka. Koliko nam se puta dogodi da sve tako dobro isplaniramo, a onda nam odjednom krene nizbrdo. Što se zbiva? Zaboravljamo izvor iz kojega smo potekli i more u koje uviremo. To je molitva, vraćanje na izvore i koračanje sa svojim Bogom. Nisam više sam. Ove korizme mogu, doista uz Božju pomoć mogu nešto bitno promijeniti u svom pristupu molitvi. Sad je čas. Post je izraz dragovoljne pokore. I Stari i u Novi zavjet naglašava „post“ od grjeha, odnosno život u skladu s Božjom voljom. U svakom slučaju, ne valja se hvastati ni pokorničkim djelima: „Ti naprotiv, kad postiš, pomaži glavu i umij lice, da ne zapaze ljudi kako postiš, nego Otac tvoj koji je u skrovitosti. I Otac tvoj, koji vidi u skrovitosti, uzvratit će ti.“ Post. U svakom će slučaju to biti post od grjeha. A ima i drugih postova. To će svakako biti postovi od nepotrebnih stvari: suviše alkohola, suviše cigareta, suviše televizije, suviše ogovaranja, suviše ljenčarenja... Neki su u tome drastični pa se posvema lišavaju. Bit će svakako korisnje sticati neke dobre navike koje i inače ostaju. Crkveni su oci (npr. Augustin) naglašavali ovo trostvo. I toga su se naši stari držali. U vremenima kada je sakrament pomirenja postojao samo za najteže javne grijehe, molitva, post i milostinja bili su sredstvo oslobođanja od grjeha i put prema svetosti. Evo moćnog sredstva u našim rukama. Ovo je oproban put. Evandeoski. Isusov. Okušajmo ga ove godine. I Otac naš, koji vidi u tajnosti, uzvratit će nam.

dr. sc. Zvonko Pažin

### Župni oglasi

1. Na izlazu iz crkve možete si uzeti blagoslovljenu vodu i sol.
2. Zahvaljujemo svima vama koji svojim prilozima pomažete našoj župi. Svoje novčane priloge možete uplatiti na žiro račun župe **IBAN HR2023400091110129755**.
3. Svake nedjelje (osim u došašcu i korizmi) na svetim misama nakon popričesne molitve pjevat ćemo pjesmu na čast i zagovor svetoj Tereziji od Djeteta Isusa.
4. Ministrantski susreti održavaju se subotom u 9.30 sati.
5. **Zahvaljujemo** svima koji su se odazvali akciji kupnje tri stambena modula koju su pokrenule Župe Sv. Terezije od Djeteta Isusa i Sv. Marka Križevčanina. Prikupljeno je dovoljno sredstava i na račun Hrvatskog Caritasa (koji je naručio module) uplaćeno je po 80.000,00 kuna od svake Župe, **ukupno 160.000,00**. O isporuci modula obavijestit ćemo vas čim se isporuka realizira.
6. Na Pepelnici, u srijedu, 17. veljače, počinje korizmeno vrijeme. Pripravite dobre odluke, isporujte se, primite pokornički znak pepela... Toga je dana zapovijedani post i nemrs. Nemrs obvezuje one koji su navršili 14. godinu života, a post one koji su postali punoljetni, pa do 60. godine života. Također, nemrs je obvezan petkom u korizmi. Blagoslov pepela i obred pepeljenja vrši se na svetoj misi nakon propovijedi ili homilije. Pokornička dimenzija korizme posebno se očituje u pobožnosti Križnog puta kojom se želimo pridružiti Kristu patniku. Ovdje u crkvi molimo **Križni put svakoga petka u 17.50 sati. U petak 19. veljače neće biti klanjanja nogo ćemo imati pobožnost Križnoga puta.**
7. Za naknadni blagoslov možete se prijaviti putem maila ili u župni ured.
8. Uzmite ponuđeni tisak: *Glas Koncila, Mali koncil, Kana, Radosna vijest* i naš župni listić *Trnjanska ruža*.